

סגן
גנдельסמן, יניר

בן אניתה וצבי, נולד ביום י"ט באב תש"ך (12.8.1960) בקיבוץ געש. אביו של יניר, איש גח"ל שעלה לארץ ממתנדב במלחמת העצמאות, היה אחד מייסדיו של הקיבוץ. גם אמו עלתה לארץ כמתנדבת לאחר מבצע קדש. כשהיה יניר בן שנה אחת, העתיקה משפחתו את מגורייה לקיבוץ רמות מנשה, וכשהיה בן 4 שנים יצא הוריו בשליחות תנועת "השומר הצעיר" לברזיל, ארץ מוצאם. לאחר מלחמת ששת הימים נטשה המשפחה את הקיבוץ והשתקעה ברמת השרון. יניר למד בבית-הספר היסודי על-שם אוסישקין ובבית-הספר התיכון המקיף על-שם רוטנברג, שניהם ברמת השרון. בבית-הספר התיכון הוא למד במגמה הביו-טכנית-מתמטית. את שנת הלימודים האחרון עשה יניר במסגרת של"פ (শিল্প শিক্ষা উন্নয়ন পরিষদ) במגדל העמק. יניר היה תלמיד טוב ובן חבר. הוא היה מסור לבני משפחתו ונאמן לחבריו, צנווע וביישן, אך בעל אופי ודעה עצמאית. יניר היה חבר בתנועת הנוער "המכבי הצעיר". לימים הוא נשלח לקורס מדריכים, סיימו כחניך מצטיין ועסק בהדרכת נוער. בנוסף לכך עבר יניר קורס צלילה בגדן'ע, ועסק בಗילישה ובגילישת צוקים (סנפלינג). תחביבו הגדול היה ידיעת הארץ. עם קבוצת חברי וחברות "חרש" יניר את הארץ מברכת רם שברמת הגולן ועד לסנטה קתרינה שבסיני. הוא אהב חיים ועבד שבועיים במתנדבות בח"בר שליד אילת. כמו כן, הוא הרבה לציר, ובעזובונו נשארו רישומים ושני ציורי שמן.

янיר גויס לצה"ל במחצית אוקטובר 1978, והתנדב לקורס טיס. בשל פגם בדרכיו נשימה לא התקבל לקורס, והוא התנדב לקורס חובלים. לאחר שהיה של שנה אחת בקורס, פרש ממנו יניר והועבר לגיסות השרוון. בegis הוא עבר את כל המסלול השרווני עד לקורס קצינים, וקיבל לפיקודו מחלקה טנקים. "כמפקד ידע יניר לשלב דרישות גבוחות עם אהבה וטיפול בחיללים, ועל-כך זכה בהערכתה ובاهרצאה של פקדיו. יניר, באبات הארץ שלו, במחשבה הביראה והעצמאית, ביכולת להתוויה ולקיים דעותם של אחרים דוגמתה לשכבת עלייתן של הנוער הצומח בקרבו", כך הספיד אותו המג"ד שלו לאחר נופלו. ואילו מפקד פלוגתו אמר: "היתה לו גישה אבהית לחיליליו. אני זוכר את הלילות שבהם ישב עם תותחן הטנק שלו ולימדו בסבלנות את תורה התותחות... על-אף המעמסה שהוטלה עליו בקצין, תמיד עבד בתנק כאחד מאנשי הצוות - וואיתם. צר לי, עכשו, שמעולם לא זכה לเดעת כי בחותם הדעת האחרונה שהגשתי על קציני הפלוגה קיבל יניר את הציון הגבוה ביותר - מעולה".

מפקדיו האחרים הערכו אותו כ"בעל ידע מקצועני רב בתחום מקצועו. שכן טנקים גילה יניר דאגה לפיקודיו. הוא יצר קשר טוב עם אנשיו, היה מושמע מאוד וביצע את הוראות מפקדיו. תמיד חייר והיה אהוד על מפקדיו וחייליו".

ביום י"ט בסיוון תשמ"ב (10.6.1982) נפל סגן יניר בקרב לבנון, והובא למנוחת-עלמים בבית-הקבורות הצבאי בקריית שאול. הוא השאיר אחריו הורים, אח ואחות.

חידון בידיעת הארץ ובתנ"ך מתקיים לזכרו מדי שנה בבית-הספר המקיף על-שם רוגוזין במגדל-העמק. הפרסים נתרמים על-ידי המשפחה.

(דף זה הוא חלק ממפעול ההנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון)

נזכור את פולם

סגן גנדלסמן יניר ז"ל

**בן אניתה וצבי
נולד בגעש**

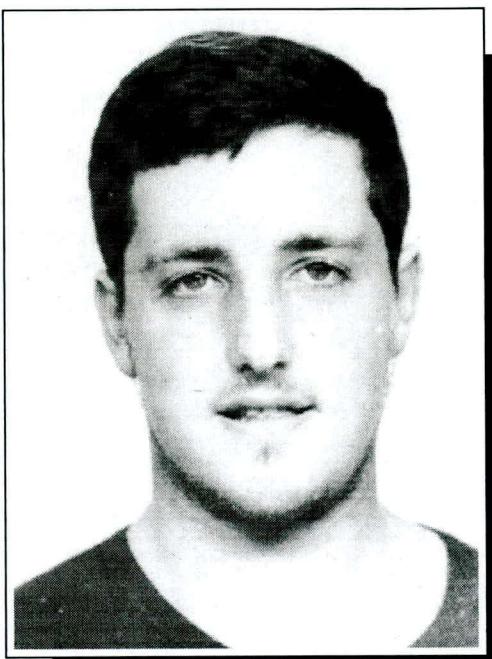
**ב-י"ט באב תש"כ, 12/8/1960
נפל בקרב**

**ב-י"ט בסיוון תשמ"ב, 10/6/1982
במלחמת שלום הגליל
שרת בחיל השריון**

**יחידה: חט' 188, גד' 53
מקום נפילת: דרום לבנון
אזור: לבנון**

**נקבר בתל אביב - קריית שאול
חלקה: 16, שורה: 2, קבר: 13.**

הותיר הורים, אח ואחות

**סגן גנדלסמן יניר ז"ל
בן 22 נפלו**

קורות חיים

בן אניתה וצבי, נולד בי"ט באב תש"ך (12.8.1960) בקיבוץ געש. אביו של יניר, איש גחל"ל שעלה לארץ ממתנדב במלחמת העצמאות, היה אחד ממייסדיו של הקיבוץ. גם אמו עלתה לארץ ממתנדבת לאחר מבצע "קדש".

כאלה היה יניר בן שנה אחת, העתיקה המשפחה את מגורייה לקיבוץ רמות מנשה, וכשהיה בן 4 שנים יצאו הוריו בשליחות תנועת "השומר הצעיר" לבירות, ארץ מוצאים. לאחר מלחמת "ששת ימים" נטשה המשפחה את הקיבוץ והשתקעה ברמת השרון. יניר למד בבית-הספר הייסודי על-שם אוסטשקין ובבית-הספר התיכון המקיף על-שם רוטנברג, שניהם ברמת השרון. בבית-הספר התיכון למד במגמה הביו-לוגית-מתמטית. את שנת הלימודים האחרונה עשה יניר במסגרת של"ף (שמיניות לעיר פיתוח) במגדל העמק.

Yinir היה תלמיד טוב ובן חביב. הוא היה מסור לבני משפחתו ונאמן לחבריו, צנווע וביישן, אך בעל אופי ודעה עצמאית. Yinir היה חבר בתנועת הנעור "המכבי הצעיר". לימים הוא נשלח לקורס מדריכים, סיימו כחניך מצטיין ועסק בהדרכת נוער. בנוסף לכך עבר Yinir קורס צלילה בגדר"ע ועסק בגלישהבים ובגילדת צוקים (סנפלינג). תחביבו הגדול היה ידיעת הארץ. עם קבוצת חברי וחברות "חרש" Yinir את הארץ מברכת רם שברמת הגולן ועד לסנטה קטרינה שבסיני. הוא אהב חיות ועבד שבועיים בתנדבות בחו-בר ליד אילת. כמו כן, הוא הרבה לציר, ובעזבונו נשארו רישומים ושני ציורי שמן.

Yinir גויס לצה"ל במחצית אוקטובר 1978, והתנדב לקורס טיס. בשל פגם בדרכי הנשימה לא התקבל לקורס והוא התנדב לקורס חובלים. לאחר שהיה של שנה אחת בקורס, פרש ממנו

סגן גנдельסמן יניר ז"ל

יןיר והועבר לגיסות השירות. בגיס הוא עבר את כל המסלול השירותוני עד לקורס הקצינים, וקיבל לפיקודו מחלקה טנקים. "כמפקד ידע יניר לשלב דרישות גבוהות עם אהבה וטיפול בחילימ וועל-כך זכה בהערכתה ובחערצתו של פיקודיו.

"יןיר, באהבת הארץ שלו, במחשבה הבריאה וה עצמאית, ביכולת להתווכח ולקבל דעתו של אחרים מהוועה דוגמה לשכבות עילית של הנעור הצומח בקרבני", כך הספיד אותו המג"ד שלו לאחר נופלו. ואילו מפקד פלוגתו אמר: "היתה לו גישה אבנית לחיליו. אני זכר את הליילות שבהם ישב עם תותחן הטנק שלו ולימדו בסבלנות את תורה התותחנות... על-אף המעמסה שהוטלה עליו כקצין, תמיד עבד בתנק אחד מאנשי הצוות - ואיתם. צר לי, עכשו, שמעולם לא זכה לדעת כי בחוות-הදעת האחרונה שהגשתי על קציני הפלוגה קיבל יניר את הציון הגבוה ביותר - מעולה".

מפקדיו האחרים הערכו אותו כ"בעל ידע מקצועני ורב בתחום מקצועו. כקצין טנקים גילה יניר דאגה לפיקודיו. הוא יצר קשר טוב עם אנשיו, היה ממושמע מאוד וביצע את הוראות מפקדיו. תמיד חייך והיה אהוב על מפקדיו וחיליו".

ביום י"ט בסיוון תשמ"ב (10.6.1982) נפל סגן יניר בקרב לבנון, והובא למנוחת עולמים בבית-הקבורות הצבאי בקריית שאול. הוא השאיר אחריו הורים, אח ואחות. חידון בידיעת הארץ ובתנ"ך מתקיים לזכרו מדי שנה בבית-הספר המקיף על-שם "רוגוזין" במגדל-העמך.

הפרטים נתרמים על ידי המשפחה.